

INTRUPAREA CUVÂNTULUI

de Preot Paroh *Aurel Sas*, Las Vegas.

“Și Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălășluit între noi și am văzut mărirea Lui, mărire ca a Unuia-Născut din Tatăl, plin de har și de adevăr” (Ioan 1,4).

“Cugetați în voi la fel ca și Hristos Iisus, Care fiind în chipul lui Dumnezeu, ..., S-a deșertat pe Sine, chip de rob luând, făcându-Se asemenea oamenilor, și la înfățișare aflându-Se ca un om, S-a smerit pe Sine, ascultător făcându-Se până la moarte, și încă moarte pe cruce” (Filip. 2,5-8)

La marea Sărbătoare a Nașterii lui Iisus, din Anul 2006, popoarele creștine, universul spiritual și fizic, sărbătoresc întruparea Cuvântului, a Logosului lui Dumnezeu în umanitatea, prin Nașterea supranaturală, în urma zămislirii de la Duhul Sfânt în Pururea Fecioara Maria (cf. Matei 1,18), spre salvarea și mântuirea lumii, cum prezintă Scriptura, căci: *“Cuvântul S-a făcut trup, și S-a sălășluit între noi și am văzut mărirea Lui, mărire ca a unuia-Născut din Tatăl, plin de har și de adevăr” (Ioan 1,4), Care în chipul lui Dumnezeu fiind, S-a deșertat pe Sine, chip de rob luând, făcându-se asemenea oamenilor, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moartea pe Cruce (cf. Filip. 2,5-8).*

Cine este Cuvântul Întrupat?

Cine este Cuvântul (Logosul) care S-a Întrupat, prin zămislire de la Duhul Sfânt în Fecioara Marie și a trăit printre oameni și au văzut mărirea Lui, ca a Unuia-Născut din Tatăl, plin de har și de adevăr, să lăsăm să ne prezinte Sf. Evanghelie de la Ioan: *“La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul. Aceasta era întru început la Dumnezeu. Toate prin El s-au făcut; și fără El nimic nu s-a făcut, din ce s-a făcut. Intru El era viață și viața era lumina oamenilor. Și lumina luminează în întuneric și întunericul nu a cuprins-o.*

Fosta om trimis de la Dumnezeu, numele lui era Ioan. Acesta a venit spre mărturie, ca să mărturisească despre Lumină, ca toți să creadă prin el. Nu era el Lumina, ci ca să mărturisească despre Lumină.

Cuvântul era Lumina cea adevărată care luminează pe tot omul ce vine în lume. In lume era și lumea prin El s-a făcut, dar lumea nu L-a cunoscut. Intru ale Sale a venit, dar ai Săi nu L-au primit. Si celor care L-au primit, care cred în numele Lui, le-a dat puterea ca să se facă fii ai lui Dumnezeu. Care nu din sânge, nici din poftă trupească, nici din poftă bărbătească, ci de la Dumnezeu s-au născut.

Si Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălășluit între noi și am văzut slava lui, slavă ca Unuia-Născut din Tatăl, plin de har și de adevăr... Și din plinătatea Lui noi toți am luat, și har peste har” (Ioan 1,1-14).

Astfel, Sf. Ap. Și Evanghelist Ioan ne descoperă despre Cuvântul întrupat că El a fost de la început, adică Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul. Adică, IISUS HRISTOS, Fiul lui Dumnezeu, născut din Tatăl, mai înainte de toți veci, al Cărui Nume mai este și Cuvântul sau Logosul lui Dumnezeu. Aceasta pentru că în următoarele

Scripturi ni se descoperă că toată creația prin El, Cuvântul, Iisus Hristos, s-a făcut, și nimic nu s-a făcut fără El, din ce s-a făcut(cf. Ioan 1,1-3)

Apoi, In El, Cuvântul, Logosul lui Dumnezeu, Hristos Iisus, era viața și viața era Lumina oamenilor. Și Lumina luminează în întuneric și întunericul nu a cuprins-o. Deci, viața care era în Cuvântul, Iisus Hristos, era viața a toată creația și viața Lui era lumina, Care luminează în întuneric și întunericul nu a cuprins-o (cf. Ioan 1,4-5).

Această prezentare, cu o mare profunzime teologică, a Evangheliei despre Cuvântul, Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu prin care s-au făcut toate, și S-a întrupat în umanitate, că este viața și lumina care luminează și întunericul nu o poate cuprinde, este confirmată de Iisus Domnul, în drept și adevăr, când s-a prezentat lumii, zicând: *“Iisus le-a vorbit din nou și a zis: „Eu Sunt Lumina lumii; cine Mă urmează pe Mine, nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții.”(Ioan 8,12).* Iar în altă Scriptură Domnul S-a prezentat lumii, zicând: *“Iisus i-a zis: „Eu Sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.”(Ioan 14,6).*

Pentru pregătirea lumii, în vederea primirii întrupării Cuvântului, a Logosului, Iisus Hristos, Dumnezeu a trimis pe Ioan Botezătorul, ca să mărturisească despre Lumina, ce avea să vină, ca toți să creadă în El. Cum zicea: că nu era el lumina, ci el era acela care a fost trimis să mărturisească despre Lumină. Cuvântul, Care S-a întrupat era Lumina cea adevărată care luminează pe tot omul ce vine în lume (cf. Ioan 1,6-9).

In continuare Scripturile ne revelează că deși Cuvântul, Iisus Hristos, S-a făcut trup și a locuit printre oameni, și era în lume, lumea nu L-a cunoscut, cu toate că lumea prin El s-a făcut. Întru ale Sale a venit, dar ai Săi nu L-au primit pentru că nu L-au cunoscut, deși se vedea mărirea Lui, mărire ca a Unuia-Născut din Tatăl, plin de har și de adevăr (cf. Ioan 1,10-11 și 1,14).

De ce lumea nu L-a cunoscut și nu L-a primit, cum nici azi nu-L primesc toți, din aceleași cauze, ne spune Însăși Domnul, zicând: *“Căci inima acestui popor s-a împietrit; au ajuns tari de urechi, și-au închis ochii, ca nu cumva să vadă cu ochii, să audă cu urechile, să înțeleagă cu inima, să se întoarcă la Dumnezeu, și să-i vindece.”(Matei 13,15).*

Iar celor care L-au primit dintre popoarele și națiunile lumii, iată răsplata ce ni se descoperă: *“Iar celor câți L-au primit, care cred în numele Lui, le-a dat puterea să se facă fii ai lui Dumnezeu”(Ioan 1,12).*

In ce chip a avut loc Întruparea Cuvântului?

Chipul sau modul în care a avut loc întruparea Cuvântului să lăsăm iarăși să ne prezinte sf. Scripturi, prin care ne revelează Dumnezeu, căci toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu: *“Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire,”(2 Tim. 3,16).*

Despre Întruparea Cuvântului în VT.

Încă din Vechiul Testament, proorocii prezintă din partea lui Dumnezeu, firul nentrerupt al proorociilor Mesianice, cu privire la venirea lui Mesia, Hristos, ca Răscumpărător al lumii și chipul în care va avea loc întruparea Cuvântului. Legea Vechiului Testament a fost ca *“un pedagog spre Hristos”(cf.Gal. 3,24).* Proorocul Isaia, numit și Evanghelistul Vechiului Testament, ne revelează despre venirea lui Mesia și chipul în care va avea loc întruparea Cuvântului, încât chiar dacă nu ar prezenta cele două Evanghelii Matei și Luca, Nașterea lui Iisus, am putea-o descoperii din proorociile proorocilor și ale lui Isaia în chipiul cel mai deslușit, zicând: *“Pentru aceasta Domnul meu vă va da un semn: Iată Fecioara va avea în pântece și va naște Fiu și vor chema numele Lui Emanuel”(Isaia, 7,14).*

Proorocia lui Isaia s-a împlinit întocmai, că Fecioara a avut în pântece de la Duhul Sfânt, întruparea Cuvântului, Fiul lui Dumnezeu, Iisus Hristos, al cărui nume mai este și Emanuel, care înseamnă: *“Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți neamuri și vă plecați. Auziți până la marginile pământului, cei puternici plecați-vă. De vă veți întări, iarăși veți fi biruiți, ..., Căci cu noi este Dumnezeu”*(Isaia 8,9-10).

Apoi, că poporul va vedea lumină mare, și celor ce vor locui în umbra morții, adică a păcatului, lumină le va răsări, pentru că Pruncul Iisus ni S-a Născut nouă, Care este Dumnezeu tare, și biruitor, Domn al Păcii, după Scriptura care revelează: *“Poporul care va locui în întuneric va vedea lumină mare și cei ce locuiau în latura umbrei morții, lumină va răsări peste voi. Căci Prunc S-a născut nouă, , un Fiu S-a dat nouă, a cărui stăpânire este pe umerii Lui, și se cheamă numele Lui: Înger de mare Sfat, Sfetnic minunat, Dumnezeu tare, biruitor, Domn al Păcii, Părinte al veacului ce vas ă fie. Și mare va fi stăpânirea Lui și Pacea Lui nu va avea hotar”*(Isaia 9,1; 9,5-6).

În altă Scriptură Isaia ne descoperă genealogia Nașterii după trup a Pruncului Iisus, din Iesei, tatăl regelui David, când zice: *„O Mlădiță va ieși din tulpina lui Iesei și un Lăstar din rădăcinile lui va da. Și se va odihni peste El Duhul lui Dumnezeu, ...”*(Isaia 11,1-2). Genealogie completă a descendeței lui Iisus o găsim, apoi, la Sf. Evangheliști Matei Capitolul 1 și Luca Cap. 3, 23-38). Întruparea Cuvântului lui Dumnezeu, în chipul cel mai clar și lămurit, îl prezintă Sfintele Evanghelii de la Matei și de la Luca.

1. In Sf. Evanghelie de la Matei ni se descoperă despre întruparea Cuvântului, adică a Fiului lui Dumnezeu, Iisus Hristos, astfel: *„Iar Nașterea lui Iisus Hristos așa a fost: Maria, mama Lui, fiind logodită cu Iosif, fără să fi fost ei înainte împreună, s-a aflat având în pântece de la Duhul Sfânt. Iosif, logodnicul ei, drept fiind și nevrând s-o vădească, a voit s-o lase în ascuns.*

Și cugetând el acestea, îngerul Domnului i s-a arătat în vis, grăind: Iosife, fiul lui David, nu te teme a lua pe Maria, logodnica ta, că ce s-a zămislit într-înșea este de la Duhul Sfânt. Ea va Naște Fiu și vei chema numele Lui: Iisus, căci va mântui pe porul Său de păcate.

Acestea toate s-au făcut ca să se îplinească ceea ce s-a zis de Domnul prin proorocul care zice: Iată, Fecioara va avea în pântece și va Naște Fiu și vor chema numele Lui Emanuel: „Cu noi este Dumnezeu”.

Și deșteptându-se din somn, Iosif a făcut așa precum i-a poruncit îngerul Domnului și a luat-o la el pe logodnica sa. Și fără s-o fi cunoscut-o pe ea Iosif, Maria a născut pe Fiul ei Cel Unul-Născut, Căruia I-a pus numele Iisus”(cf. Matei 1,18-25).

Deci, aceste Sf. Scripturi ne revelează că întruparea, adică zămislirea, lui Iisus Hristos, în pântecele Fecioarei Maria, a avut loc de la Duhul Sfânt (cf. Matei 1,18), deoarece Iosif, logodnicul Fecioarei Maria, neștiind aceasta a vrut să o lase. Dar Domnul Dumnezeu a trimis pe îngerul Său în vis la Iosif și l-a înștiințat să nu se teamă, căci ce s-a zămislit într-înșea este de la Duhul Sfânt, și ea va Naște Fiu și vei chema numele Lui: IISUS, și Care va mântui pe poporul Său de păcate (Matei 1,19-21).

Mai mult Domnul, îi amintește lui Iosif, că aceasta a fost proorocit de proorocul Isaia, cum am văzut înainte, și care a zis din partea lui Dumnezeu că Fecioara va avea în pântece și va Naște Fiu și vor chema numele Lui, Emanuel, care înseamnă: *“Cu noi este Dumnezeu”*(cf. Matei 1,23).

Intr-adevăr, „Cu noi este Dumnezeu”, pentru că Nașterea Fiului lui Dumnezeu, Iisus Hristos, înseamnă exact cum descoperă Evanghelia, prin cuvântul cu un înțeles profund

„Întrupare” (cf. Ioan 1,4), adică: venirea Dumnezeului Iisus Hristos la omenire, în chip de om, ca să o salveze din moartea păcatelor. Astfel, ”*Maria a născut pe Fiul ei Cel Unul-Născut, Căruia I-a pus numele Iisus*” (cf. Matei 1,18-25).

În continuare Evanghelia ne descoperă locul și timpul istoric când a fost Născut Pruncul Iisus de Fecioara Maria, după Scriptura care zice: „*Iar dacă s-a Născut Iisus în Betleemul Iudei, în zilele lui Irod regele, iată magii de la Răsărit au venit în Ierusalim, întrebând: Unde este regele Iudeilor, Cel ce s-a Născut? Căci asm văzut la răsărit steau Lui și am venit să ne închinăm Lui*” (Matei 2,1-2).

Auzind regele Irod s-a tulburat și împreună cu el tot Ierusalimul. Apoi a adunat pe toți arhierii și cărturarii poporului, întrebându-i: „Unde este să Se Nască Hristos?” Iar ei i-au răspuns: că în Betleemul Iudeii, cum au scris proorocii: „*Și tu, Betleeme, pământul lui Iuda, nu ești nicidecum cel mai mic între căpeteniile lui Iuda, că din tine va ieși Conducătorul care va conduce pe poporul Meu Israel*” (cf. Matei 2,3-6 și Miheia 5,1).

2. Iar Sf. Evanghelie de la Luca ne prezintă chipul întrupării Cuvântului, Iisus Hristos, astfel: „*Iar în a șasea lună a fost trimis îngerul Gavril de la Dumnezeu, într-o cetate din Galileia, al cărui nume era Nazaret. La o Fecioară logodită cu un bărbat care se chema Iosif, din casa lui David; iar numele Fecioarei era Maria.*

Și intrând îngerul la ea a zis: Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine. Binecuvântată ești tu între femei. Iar ea, văzându-l, s-a tulburat de cuvântul lui și cugeta în sine: Ce fel de închinăciune poate să fie aceasta? Și îngerul i-a zis: Nu te teme, Maria, căci ai aflat har la Dumnezeu. Și vea lua în pântece și vei naște Fiu și vei chema numele Lui Iisus. Acesta va fi mare și Fiul celui Prea Înalt se va chema și Domnul Dumnezeu îi va da Lui tronul lui David, părintele Său. Și va împărăți peste casa lui Iacov în veci și împărăția Lui nu va avea sfârșit.

Și a zis Maria către înger: Cum va fi aceasta, de vreme ce eu nu știu de bărbat? Și răspunzând îngerul i-a zis: Duhul Sfânt se va pogori peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri; pentru aceasta și Sfântul ce se va naște din tine, Fiul lui Dumnezeu se va chema. Și iată, Elisabeta, rudenia ta, a zămislit și ea fiu la bătrânețea ei și aceasta este a șasea lună pentru ea, cea numită stearpă. Căci la Dumnezeu nimic nu este cu neputință. Și a zis Maria: Iată roaba Domnului. Fie mie după cuvântul tău! Și îndată îngerul a plecat de la ea.” (Luca 1,26-38).

Aceste Scripturi ne revelează cu multe amănunte chipul ori felul în care a avut loc întruparea Cuvântului, Iisus Hristos, în Pururea Fecioara Maria, prin pogorârea și zămislire de la Duhul Sfânt (cf. Luca 1,35). Sf. Evanghelist Luca arată amănunțit și detaliat felul în care au avut loc atâtea lucruri înainte de momentul Întrupării Fiului lui Dumnezeu. Cum îngerul Gavril a fost trimis de Dumnezeu la o Fecioară, din Galileia, din orașul Nazaret, și conversația care a avut loc între îngerul Domnului și Fecioara Maria, la care i-a zis: *Bucurate, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine, ...Nu te teme, Maria, căci ai aflat har la Dumnezeu. Iată vei lua în pântece și vei naște Fiu și vei chema numele Lui Iisus.* Apoi că Acesta Fiul Celui Preaînalt se va chema și împărăția Lui nu va avea sfârșit (cf. Luca 1,26-33).

Iar Maria a întrebat îngerul: „*Cum va fi aceasta, de vreme ce eu nu știu de bărbat? Și răspunzând îngerul i-a zis: Duhul Sfânt se va pogori peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri; pentru aceasta și Sfântul care se va Naște din tine, Fiul lui Dumnezeu se va chema*” (Luca 1,34-35)

Răspunsul îngerului, Fecioarei Maria, care a întrebat: cum va fi aceasta de vreme ce ea nu știe de bărbat, lămurește, clarifică și luminează totul cu privire la chipul în care a avut loc Întruparea Cuvântului, Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, în Fecioara Maria, adică prin lucrarea Duhului Sfânt care s-a pogorât peste ea și puterea Celui Preaînalt care a umbrit-o, Dumnezeu la care nimic nu este cu neputință (cf. Luca 1,3), ne copleșește mintea omenească și ne face să înțelegem revelația, de ce și Sfântul, Prunc IISUS, care s-a Născut din Maria, Fiul lui Dumnezeu se va chema (cf. Luca 1,35).

Îngerul Domnului în conversația cu Maria, ca să poată înțelege în mintea omenească, că nimic nu este cu neputință la Dumnezeu, i-a zis: că și Elisabeta, rudenia ta, a zămislit fiu la bătrânețe care era numită stearpă, și care a născut pe Ioan Botezătorul (cf. Luca 1,36 și 1,5-25)

Odată lucrurile fiind lămurite, Fecioara Maria a răspuns: „*Și a zis Maria: Iată roaba Domnului. Fie mie după cuvântul tău! Și îngerul a plecat de la ea*”(Luca 1,38).

La această vestire, a Fecioarei Maria, din partea îngerului Gavril, Biserica a așezat o mare sărbătoare, cu numele de „Buna Vestire” ce are loc la 25 Martie, în fiecare an.

În continuare, la Capt. 2, din Evanghelia de la Luca, găsim vremea, locul și despre cele întâmplate la Nașterea Pruncului IISUS. Evanghelia relatează că în vremea aceea ieșind poruncă de la Cezarul Augustus să se înscrie toată lumea, a plecat și Iosif din Galileia, din orașul Nazaret, unde locuia cu logodnica lui Maria, în orașul Betleem, din cetatea regelui David, pentru că era din neamul lui, să se înscrie împreună cu Maria. Dar pe când ei mergeau s-au împlinit zilele Nașterii Pruncului Iisus: „*Și a născut pe Fiul Său Cel Unul-Născut și L-a culcat în iesle, căci nu mai era loc pentru ei, la casa de oaspeți*”(cf. Luca 2,1-7).

Referitor la cele ce au avut loc, Evanghelia prezintă că în jurul Betleemului erau păstori, și îngerul Domnului i-a vestit, zicându-le: „*Nu vă temeți. Căci, iată, vă binevestesc vouă bucurie mare, care va fi pentru tot poporul; Că vi s-a Născut astăzi Mântuitor, care este Hristos Domnul, în cetatea lui David. Și acesta va fi semnul: Că veți găsi un Prunc înfășat și culcat în iesle.*”(cf. Luca 2,8-12).

Apoi, deodată s-a văzut împreună cu îngerul, mulțimea de oaste cerească, cântând Imnul de laudă, recunoștință și mulțumire lui Dumnezeu, pentru Cel ce a fost făgăduit, proorocit și Care S-a întrupat și S-a născut la „*plinirea vremii*” (cf. Gal. 4,4), Mesia, Hristos Iisus, ca Unicul Mântuitor al lumii: „*Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire*”(cf. Luca 2,13-14).

După plecarea îngerului, păstorii au mers la Betleem, să vadă Pruncul despre care au fost vestiți, și ajungând au găsit pe Maria, pe Iosif și pe Pruncul Iisus, culcat în iesle. Și spunând păstorii cum au fost vestiți de înger despre Prunc, toți se minunau, iar Maria păstra toate cuvintele în inima ei. Apoi, păstorii s-au întors la ale lor, laudând pe Dumnezeu pentru toate câte au auzit și au văzut (cf. Luca 2,15-20).

Așadar, ambele Evanghelii de la Matei și Luca, concordă perfect, în prezentarea modului luminos și lămurit a chipul în care a avut loc întruparea Cuvântului, Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, în Pururea Fecioara Maria, prin zămislirea de la Duhul Sfânt (cf. Matei 1, 18 și Luca 1,34-35), spre mântuirea lumii.

Pruncul Iisus, după Naștere, a fost văzut mai întâi: de păstorii din jurul Betleem culcat în iesle, precum au fost vestiți de înger (cf. Luca 2,8-16), apoi, a fost văzut de magii de la Răsărit, într-o casă, unde i-au dat druri: aur, tămâie și smirnă, la care au ajuns călăuziți de steaua de la Răsărit (cf. Matei 2,9-11).

O Remarcă pentru vremurile necredinței.

Preotul Zaharia, când îngerul Domnului, Gavril, s-a arătat lui în Altar în timpul tămâierii, și i-a vestit că va avea un fiu la bătrânețe, pe Ioan Botezătorul, el a întrebat îngerul despre un semn: „*După ce va cunoaște aceasta?*” (cf. Luca 1,18). Iar îngerul i-a răspuns: că el este, Gavril, cel ce stă înaintea lui Dumnezeu și a fost trimis să-i vestească lui aceasta, și-a spus sermnul, zicând: „*Și iată vei fi mut și nu vei putea să vorbești până în ziua când vor fi acestea, pentru că n-ai crezut în cuvintele mele, care se vor împlini la timpul lor*”(Luca 1,20). Cutremurător rezultat al necredinței! Nu-i așa?

Dar Maria a întrebat îngerul, despre felul în care se poate întâmpla vestirea, zicând: „*Cum va fi aceasta, de vreme ce ea nu știe de bărbat?*” (cf. Luca 1,34). Și îngerul Domnului i-a răspuns într-un fel minunat: că prin lucrarea lui Dumnezeu în Duhul Sfânt, la Care nimic nu este cu neputință (cf. Luca 1,35-37), iar Maria a răspuns: Iată roaba Domnului, fie mie după cuvântul tău (cf. Luca 1,38)

Deci, întrebarea Mariei nu a fost întrebarea necredinței, care cere semne, ci întrebarea lămuririi, care se naște firesc din cauza nențelegerii unui lucru. Astfel, pentru vremurile necredinței noastre este foarte importantă această remarcă, a întrebării necredinței lui Zaharia, care a cerut semn, cu privire la ceea ce a fost vestit de îngerul lui Dumnezeu, și nu a crezut, ca Maria, punând, eventual, o întrebare a lămuririi lucrului nențeles.

Importanța remarcei, întrebării necredinței omului în viață, cu cererea de semne ca să creadă, constă în a fi atenți în atitudinea noastră față de Credință, pentru că Dumnezeu prin Sfintele Scripturi ne vestește, astăzi, și întotdeauna, atâtea lucruri salvatoare, cu privire la salvarea lumii și a noastră prin Întroparea Fiului Său, Iisus Hristos, pentru mântuirea noastră, și dacă nu credem se pot întâmpla lucruri grave.

Invățătura trebuie să fie, ca să cerem, mai degrabă, de la Dumnezeu în Rugăciune să ne lumineze să înțelegem lucrurile, în loc să punem întrebările omului necredincios. Mântuitorul ne-a prevenit, zicând: „*să fim credincioși, și nu necredincioși*”, când i-a zis lui Toma: „*Adu degetul tău încoace și vezi mânil Mele și adu mâna ta și o pune în coasta Mea și nu fii necredincios, ci credincios*”. La care Toma a răspuns: „*Domnul meu și Dumnezeul meu!*”. Iar Iisus i-a zis: „*Pentru că M-ai văzut, ai crezut. Fericiți cei ce nu au văzut și au crezut!*”(cf. Ioan 20,27-29). În aceste Scripturi, Mântuitorul ferește pe toți care vor lua peste secole vestirile Biblice prin Credința în Dumnezeu, la care nu le trebuie mustrare sau semne cutremurătoare ca să creadă.

Să credem, dar, căci Cuvântul lui Dumnezeu S-a făcut trup omenesc, adică Iisus Hristos, și a locuit printre oameni, și S-a văzut mărirea Lui, mărirea ca Unuia-Născut din Tatăl, plin de har și de adevăr (cf. Ioan 1,4).

Și să putem înțelege deplin coborâre a lui Dumnezeu la noi, trebuie să apropiem gândirea noastră prin Credință de Domnul Iisus, după Scriptura care ne descoperă: „*Cugetați în voi la fel ca și Hristos Iisus, Care fiind în chipul lui Dumnezeu, ..., S-a deșertat pe Sine, chip de rob luând, făcându-Se asemenea oamenilor, și la înfățișare aflându-Se ca un om, S-a smerit pe Sine, ascultător făcându-Se până la moarte, și încă moarte pe cruce*”(Filip. 2,5-8), în afară de păcat (cf. evrei 4,15).

Scopul Întropării Cuvântului.

Scopul Întropării Cuvântului, Care S-a făcut Om, și a locuit printre oameni, Fiul lui Dumnezeu, Iisus Hristos, este eliberarea și mântuirea omenirii căzute în robia păcatului și a morții, ridicarea, recapitularea în Sine a umanității, restaurarea și înnoirea ființei umane și restabilirea comuniunii omului cu Dumnezeu prin Iisus Hristos, operă dumnezeiescă, care poartă numele de Răscumpărare.

Dumnezeu a hotărât încă din veșnicie răscumpărarea omului prin Întruparea, Jertfa pe Cruce și Învierea Fiului Său pentru mântuirea omenirii căzute prin păcatul lui Adam și Eva (cf. Facere Cap. 3). Prin Iisus Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu Cel Întrupat, și devenit Dumnezeu-Omul, S-a putut aduce pe Sine Jertfă și preț de Răscumpărare a omenirii din robia păcatului și a morții (cf. 1Tim. 2,6; 1Cor. 6,20; 7,23), pentru a putea trăi iarăși omul în comuniune cu Dumnezeu. Prin întruparea Fiului lui Dumnezeu, cum spune Scriptura: *“Mila și adevărul s-au întâmpinat, dreptatea și pacea s-au sărutat”* (Psalm 84,11)

Sfintele Scripturi ne descoperă că numai prin Întruparea Cuvântului lui Dumnezeu, Iisus Hristos, a doua Persoană a Sf. Treimi, a putut veni Dumnezeu în lume, în chip de om, ca: *“Să mântuiască pe cei păcătoși”*(cf.1Tim. 1,15), sau *“Să caute și să mântuiască pe cel pierdut”*(cf.Luca 19,10; 5,31-32; Ioan 3,16-17) .

Numai Întruparea a dat posibilitatea ca Domnul Iisus să devină Om și să se poată aduce pe Sine: *“Jertfă de ispășire”*(cf. Rom. 3,25) în fața dreptății Divine, pentru: *“Ca prin moartea Sa să surpe pe cel ce avea stăpânirea morții, adică pe deavolul, și să izbăvească pe cei care frica morții i-a ținut în robie”*(Evrei 2,14-15).

Surparea deavolului care a dus omul la cădere prin păcat și avea stăpânirea morții, nu putea fi biruit decât prin Întruparea Fiului lui Dumnezeu, Care apoi prin Moartea și Învierea Sa a biruit pe stăpânul morții, adică pe deavolul, și a eliberat omenirea, dăruind viață lumii Sale, în comuniune cu Dumnezeu.

Păcatul și moartea de la protopărinții neamului omenesc, Adam și Eva, la ispitirea deavolului, s-a transmis la toți oamenii, la toate generațiile, prin aceea că toți au păcătuit, după cum zice Scriptura: *“De aceea, după cum printr-un singur om a intrat păcatul în lume, și prin păcat a intrat moartea, și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, din pricină că toți au păcătuit”*(Rom. 5,12), tot așa prin Iisus Hristos a venit eliberarea din robia păcatului și a morții (cf. Rom. 14-21)

În același timp, Sf. Scripturi ne revelează că Întruparea Fiului Său este și o mare Taină, cum spune Sf. Ap. Pavel: *“Taina cea din veci ascunsă neamurilor, iar acum descoperită sfinților Săi, cărora a voit Dumnezeu să le arate care este bogăția slavei acestei Taine între neamuri, adică Hristos Cel dintre voi”*(Col. 1,26-27).

Participarea Sf. Treimi la Întruparea Cuvântului.

La întruparea Fiului lui Dumnezeu, Iisus Hristos, precum și la opera de mântuire pe care o săvârșește, Sf. Scriptură ne vorbește cum participă toate Persoanele Sf. Treimi: Tatăl trimite pe Fiul în lume la *“plinirea vremii”*(cf.Gal. 4,4), ca să mântuiască lumea prin El, din iubirea cea mare a lui Dumnezeu pentru răscumpărarea și mântuirea omului căzut în păcat: *“Căci Dumnezeu așa de mult a iubit lumea, încât pe Unul-Născut Fiul Său L-a dat ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică”*(cf.Ioan 3,16-17). Fiul venind în lume împlinește întocmai voia Tatălui Său (cf. Efes. 1,9).

Duhul Sfânt la Întruparea Fiului participă prin pogorârea peste sf. Fecioară Maria, spre zămislirea Pruncului Iisus, umbrită fiind de puterea Tatălui (cf.Luca 1,35). Prin lucrarea Duhului Sfânt, mai presus de mintea omenească, Fecioara Maria devine “Theotokos”, adică Maica lui Dumnezeu Fiul, ca Om. Iisus Hristos este uns de Duhul Sfânt la Botezul de către Ioan în apele Iordanului când S-a pogorât peste El, iar Tată atunci a declarat iubirea pentru Fiul și bunăvoința față de lume prin El: *“Iar botezându-se Iisus, îndată ce a ieșit din apă, iată cerurile I s-au deschis, și el a văzut Duhul lui Dumnezeu, pogorându-se ca un porumbel și*

venind peste El. Și iată glas din ceruri care a zis: Acesta este Fiul Meu cel iubit întru Care am binevoit”(Matei 3,16-17).

Revelația dumnezeiească pentru mântuirea lumii se face de Tatăl și Duhul Sfânt prin Fiul, prezentată de Iisus: “Învățătura Mea nu este a Mea, ci a Celui ce M-a trimis pe Mine”(Ioan 7,16; 12,49). Iar în altă Scriptură Domnul zice despre Duhul: “Duhul Domnului este peste Mine, pentru că El M-a uns ca să binevestesc săracilor și M-a trimis să vindec pe cei zdrobiți cu inima; și să eliberez pe cei apăsați”(Luca 4,18).

Minunile pe care le săvârșește Iisus sunt prezentate de El Însuși astfel: ca lucrările Tatălui, Care locuiește întru El (cf. Ioan 14,10-12), și cu puterea Duhului lui Dumnezeu (cf. Matei 12,28-32).

Moartea lui Hristos este după voința Tatălui Care: nu la cruțat pe Fiul Său, ci L-a dat morții pentru toți, pe Hristos Cel ce a Înviat și stă dea dreapta lui Dumnezeu, care se roagă pentru noi, pentru care nimic nu ne poate despărți pe noi de dragostea lui Hristos (cf. Rom. 8,32-35), iar Hristos prin Duhul cel veșnic, s-a adus lui Dumnezeu pe Sine:”Jertfă fără de prihană”(cf. Evrei 9,14).

Invierea este iarăși și lucrarea Tatălui și a Duhului Sfânt împreună cu a Fiului Întrupat, cum zice: “Iar dacă Duhul Celui ce a Înviat pe Iisus Hristos din morți locuiește în voi, atunci El, Cel ce a Înviat pe Iisus din morți, va învia și trupurile voastre cele muritoare, prin Duhul Lui care locuiește întru voi”(Rom. 8,11).

Așadar, lucrările lui Dumnezeu în Sf. Treime sunt nedespărțite, și așa se exprimă lucrările unice ale voinței lui Dumnezeu. Această împreună lucrare a Tatălui și a Duhului Sfânt cu Fiul înainte de Întrupare, la Întrupare și după Întrupare în opera de Răscumpărare, cu împreună-petrecere, cu întrepătrunderea fiecărei Persoane a Sf. Treimii în celelalte două și a celorlalte două în una, în chip neamestecat: Tatăl în Fiul și Duhul Sfânt, Fiul în Tatăl și în Duhul Sfânt, Duhul Sfânt în Tatăl și în Fiul se numește teologic “Perihoreză” treimică, prezentată de Domnul Iisus astfel:”Credeți Mie că Eu sunt în Tatăl și Tatăl întru Mine”(Ioan 14,11).

Întrupare, Înălțare și Urmarea lui Hristos.

Întruparea care a adus pe Fiul lui Dumnezeu, Iisus Hristos, să locuiască printre oameni, precum am văzut relatarea Scripturilor, și să crească ca și un Copil, și să ne mântuiască, să nu credem că Înălțarea Domnului Iisus la ceruri, dea dreptat lui Dumnezeu Tatăl, după ce a săvârșit toată opera de mântuire a neamului omenesc, a adus despărțirea de IISUS HRISTOS, ca UNICUL MÂNTUITOR sub cer în care este mântuire (cf. Fapte 4,12), ci dimpotrivă prezența în chip spiritual, mai departe și însoțirea mântuirii omului în Duhul Sfânt, după Scriptura care ne descoperă făgăduința Lui, când a zis: “..., Și iată Eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin.”(Matei 28,20), de unde rezultă urmarea lui Hristos, din partea fiecărui om și națiune, cu încredere deplină în viață.

Și o altă făgăduință a Domnului Iisus înainte de Înălțare, de trimitere a Duhului Sfânt, care s-a și împlinit la zece zile de la Înălțare: “Eu voi ruga pe Tatăl și alt Mângâitor vă va da vouă, ca să fie cu voi în veac, Duhul Adevărului, ..., Nu vă voi lăsa orfani, voi veni la voi”(Ioan 14,16-18) ”Iar când va veni Mângâitorul, pe Care Eu Îl voi trimite vouă de la Tatăl, Duhul Adevărului, Care de la Tatăl purcede, Acela va mărturisi despre Mine”(Ioan 15,26).

Iar despre Biserica Sa, care este formată din toți aceia care l-au primit pe Hristos Cel Întrupat, din toate popoarele lumii, prin lucrarea Duhului Sfânt, împreună cu Tatăl și cu Fiul, Mântuitorul Hristos ne asigură prin Scriptura care ne vorbește astfel:”Iar Iisus răspunzând, i-

a zis: ”..., voi zidi Biserica Mea și nici porțile iadului nu o vor birui” (Matei 16,17-18), pentru că El este cu Biserica Sa în toate zilele vieții (cf. Matei 28,20).

Responsabilitatea care trebuie să ne-o punem este: dacă am devenit membri ai Bisericii lui Hristos și dacă împlinim în viața noastră, prin Credință și fapte bune, Urmarea lui Hristos spre dobândirea vieții veșnice?

Venirea lui Iisus Hristos în lume, prin Întrupare, ne-a adus nu numai eliberarea din robia păcatului și a morții, ci și înfierea prin El, devenind fii ai lui Dumnezeu prin harul care ni s-a dat în Hristos Iisus, după Scripturile care ne vorbesc: *“Iar când a venit plinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, ..., Ca pe cei de sub Lege să-i răscumpere, ca să dăbândim înfierea. Și pentru că sunteți fii, a trimis Dumnezeu pe Duhul Fiului Său în inimile noastre, ..., Astfel, dar, nu mai ești rob, ci fiu; iar de ești fiu, ești și moștenitor al lui Dumnezeu, prin Iisus Hristos”* (Gal. 4,4-7). Ce Sf. Scripturi mari care ne copleșesc prin descoperirile lor! Dar, oare, le credem? Ferice de cei ce le cred, căci aceia fii lui Dumnezeu se vor chema, pe care Domnul îi va înălța la vreme.

Astfel, dragă cititorule, este nevoie, doar, la Sărbătoarea Nașterii lui IISUS, să ne reânoim Credința în HRISTOS IISUS, și să credem că El este UNICUL MÂNTUITOR care a venit în lume, și care este totul pentru om și univers, după Scripturile care vorbesc: *„ Iisus le-a zis: „Eu Sunt Pânea vieții. Cine vine la Mine, nu va flămânzi niciodată; și cine crede în Mine, nu va înseta niciodată.”* (Ioan 6,35). *„Adevărat, adevărat, vă spun, că cine crede în Mine, are viața veșnică.”* (Ioan 6,47). *„Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura.”* (Ioan 7,38). *„Iisus i-a zis: „Eu Sunt învierea și viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi. Și oricine trăiește, și crede în Mine, nu va muri niciodată. Crezi lucrul acesta?”* (Ioan 11,25-26). Să ne alăturăm, dar, de Nașterea lui Iisus, Colindului sfânt și bun, să mergem la Sf. Biserică, și să cântăm mărire lui Dumnezeu pentru întruparea Fiului Său spre mântuirea noastră. Amin.

„Hristos se Naște, Măriți-L!
Preot Aurel Sas